

ХУЛОСАИ

комиссияи экспертии шурои диссертационии 6D.КОА-069-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ оид ба диссертатсияи Салҷуқӣ Муҳаммад Қосим дар мавзуи «Таҳқиқи қиёсии ҷанбаҳои ҳунарӣ ва иҷтимоӣ дар ашъори Лоиқ Шералӣ ва Латиф Нозимӣ» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.04 – Таърихи адабиёт, равобити адабӣ

Диссертатсияи Салҷуқӣ Муҳаммад Қосим ба пажуҳиши масъалаҳои таҳқиқи қиёсии ҷанбаҳои ҳунарӣ ва иҷтимоӣ дар ашъори Лоиқ Шералӣ ва Латиф Нозимӣ бахшида шудааст, ки фарогири ҷанбаҳои рӯзгору осори шоирон, мундариҷаи ашъор, ҳунари онҳо дар маъниофаринӣ, тасвирсозӣ, истифодаи унсурҳои мунозира, баёни афкори адабӣ, оҳангҳои иҷтимоӣ, ҷойгоҳи табиат, истифодаи санъатҳои шеърӣ ва сабку забони баёни ҳарду шоир аст, ки ин масъалаҳо ба таври муқоиса таҳқиқ ва баррасӣ гардидаанд.

Дар диссертатсияи Салҷуқӣ М.Қ. бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик дар асоси таҳлили маводи мӯътамади мавҷуда масъалаҳои таҳлили ашъори ҳарду шоир аз назарҳои муҳталифи иҷтимоӣ, ҳунариву фарҳангӣ, таҳқиқи сабки шеърии ҳарду шоир аз дидгоҳи сабкшиносона, таъсирпазирии шоирон аз ҷомеае, ки дар он зистаанд, муқоисаи санъатҳои бадеӣ дар ашъори Лоиқ Шералӣ ва Латиф Нозимӣ, тафовутҳои тасвир, баён, маъонӣ ва санъатҳои бадеӣ дар ашъори ҳарду шоир, пайванд ва бозтоби он бо шеъри муосири форсии дарии тоҷикӣ дар ҳавзаи тамаддунии форсизабонон аз дидгоҳи қиёсӣ иҷро шуда, ки то ба ҳол чунин коре аз тарафи қадом нафаре анҷом нашудааст. Ин ва дигар масъалаҳои ба таҳқиқ фаро гирифта шуда ба таври мушаххас матраҳ гардидаанд, ки аз бозёфтҳои муҳимми диссертатсия ба шумор меравад.

Маводи диссертатсия ва хулосаҳои илмию пажуҳиши диссертантро метавон ҳангоми навиштани таърихи адабиёти муосири тоҷикӣ, форсӣ ва дарӣ алалхусус адабиёти нимаи дуюми асри XX ва ибтидои садаи XXI, нақши Лоиқ Шералий ва Латиф Нозимӣ дар инкишофу таҳаввули адабиёти ин давраҳо истифода кард, ки барои донишҷӯёну аспирантон, омӯзгорони ҷавон аз манфиат ҳолӣ нест.

Диссертатсия ба талаботи бандҳои 31-33-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ, ки бо Қарори Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 30-юми июни соли 2021, таҳти №267 тасдиқ шудааст, мувоғиқ мебошад. Диссертатсия аз тарафи муаллиф мустақилона навишта шуда, дорои мазмун ва соҳтори ягонаидоҳилӣ мебошад. Ҳулоса ва нуктаҳои илмии ба ҳимоя пешниҳодшаванд саҳми шаҳсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳанд.

Мавзуъ ва мазмуни таҳқиқи диссертационӣ бо шиносномаи ихтисоси 10.01.04 –Таърихи адабиёт, равобити адабӣ мувоғиқ мебошад.

Натиҷаҳои асосӣ, ҳулосаҳои таҳқиқ ва тавсияҳои диссертант дар 4 мақола, ки дар маҷаллаҳои илмии тақризшавандай Комиссияи олии аттестационии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба табъ расидаанд, инъикос ёфта, бо мазмун ва мавзуи диссертатсия бевосита алоқаманд мебошанд. Мақолаҳои илмии нашршудаи муаллиф ва төъдоди маводи чопшуда ба талаботи бандҳои 34 ва 35-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ мувоғиқат менамоянд.

Дар диссертатсияи Салҷуқӣ Муҳаммад Қосим истифодаи мавод бидуни ишора ба муаллиф ё маъҳаз ба назар намерасад. Ин аз риоя шудани банди 37-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ гувоҳӣ медиҳад.

Дар ҳулосаи диссертатсия дастовардҳои таҳқиқ ва моҳияти масъалаҳои меҳварӣ зикр ёфта, дурнамои мавзуи кори диссертационӣ таъйин шудааст. Муҳокимаю баррасӣ ва ҳулосабарориҳои довталаб дар сатҳи баланди илмӣ қарор доранд. Ҳулосаҳо ва натиҷагириҳои диссертант илмӣ буда, ба талабот оид ба барасмиятдарории

диссертатсия ва автореферати Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ мебошад.

Мубрамии мавзуи таҳқиқ, навгониҳои илмӣ, арзишҳои амалии онро ба назар гирифта, комиссияи эксперти ба чунин хулоса омад, ки диссертатсияи Салҷуқӣ Муҳаммад Қосим дар мавзуи «**Таҳқиқи қиёсии ҷанбаҳои ҳунарӣ ва иҷтимоӣ дар ашъори Лоик Шералӣ ва Латиф Нозимӣ**» кори таҳқиқии анҷомёфта буда, ба талаботи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷавобгӯ буда, онро барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.04 – Таърихи адабиёт, равобити адабӣ ба ҳимоя пешниҳод кардан мумкин аст.

Комиссияи эксперти дар асоси банди 60-и Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ пешниҳод менамояд:

1. Диссертатсияи Салҷуқӣ Муҳаммад Қосим дар мавзуи «**Таҳқиқи қиёсии ҷанбаҳои ҳунарӣ ва иҷтимоӣ дар ашъори Лоик Шералӣ ва Латиф Нозимӣ**» барои дарёфти дараҷаи илмии номзади илмҳои филологӣ аз рӯйи ихтисоси 10.01.04 – Таърихи адабиёт, равобити адабӣ дар ҷаласаи шурои диссертатсионии 6D.КОА-069-и назди Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ тариқи овоздиҳии ошкоро ба ҳимоя қабул карда шавад.

2. Комиссияи эксперти муҳаққиқони зеринро, ки корҳои илмӣ-таҳқиқиашон ба ихтисоси 10.01.04 – Таърихи адабиёт, равобити адабӣ мувоғиқат доранд, ба ҳайси муқарризони расмӣ пешниҳод менамояд:

- **Сироҷиддини Эмомалӣ** – доктори илмҳои филологӣ, декани факултети филологияи Донишгоҳи миллии Тоҷикистон;
- **Беҳрӯзи Забехулло Саидҳоҷа** – номзади илмҳои филологӣ, мудири шуъбаи адабиёти мусоири Институти забон ва адабиёти ба номи Рӯдакии Академияи миллии илмҳои Тоҷикистон.

3. Ба сифати муассисай пешбар Донишгоҳи байналмилалии забонҳои хориҷии Тоҷикистон ба номи Сотим Улуғзода пешниҳод мешавад.

4. Барои гузоштани эълони ҳимоя, матни диссертатсия ва автореферати он дар сомонаҳои Донишгоҳи давлатии омӯзгории Тоҷикистон ба номи Садриддин Айнӣ ва Комиссияи олии атtestатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷозат дода шавад.

5. Барои чопи автореферат бо ҳуқуки дастнавис ва ирсол гардиданӣ он ба суроғаҳои таъиншуда иҷозат дода шавад.

Раиси комиссияи эксперти:

доктори илмҳои филологӣ, профессор,

узви шурои диссертационӣ

Худойдодов А.О.

Аъзои комиссияи эксперти:

доктори илмҳои филологӣ,

узви шурои диссертационӣ

Шозиёева Г.П.

доктори илмҳои филологӣ,

«30» марта соли 2024

Одинаев Н.С.

